

με τον τίτλο κατηγορία θέσεως και ΜΚ, εκ μόνου του λόγου ότι έχει μεν χορηγηθεί από αρχή του κράτους μέλους προελεύσεως, αλλά κατόπιν σπουδών, τμήμα των οποίων πραγματοποιήθηκε, κατόπιν συμφωνίας διακαιοχρήσεως, στο κράτος μέλος-υποδοχής και σε φορέα, ο οποίος λειτουργεί μεν ελευθέρως στο κράτος μέλος υποδοχής, δεν αναγνωρίζεται, όμως, ως εκπαιδευτικό ίδρυμα στο κράτος τούτο, δυνάμει σχετικής γενικής διατάξεως της νομοθεσίας του».

- 2) «Έχουν οι αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, ερμηνευομένων υπό το φως των άρθρων 39 παράγραφος 1, 40 παράγραφος 1, 43, 47 παράγραφος 1, 49 και 55 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να αποκλείσουν υπήκοο κράτους-μέλους, ο οποίος απασχολείται σε ν.π.δ.δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ασκήσεως επαγγέλματος κατά τις διατάξεις της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, από την άσκηση επαγγελματικών δικαιωμάτων, τα οποία απορρέουν από την χορηγηθείσα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, για το λόγο ότι δεν έχει αναγνωριστεί και η ακαδημαϊκή ισοτιμία του τίτλου σπουδών του».

55 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε υπήκοο κράτους-μέλους κάτοχο διπλώματος που επιπτεται στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, ο οποίος απασχολείται σε ν.π.δ.δ. με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και στον οποίο αφενός έχει χορηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους προελεύσεως η άδεια χρήσεως του επαγγελματικού τίτλου και αφετέρου έχει χορηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής η άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος κατά τις διατάξεις της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, να αρνηθούν την υπηρεσιακή και μισθολογική εξέλιξη της μονιμοποίησεως σε οργανική θέση δημοσίου υπαλλήλου της κατηγορίας ΠΕ και σε ΜΚ της κατηγορίας ΠΕ, για το λόγο ότι δεν είναι δυνατή η αναγνώριση και της ακαδημαϊκής ισοτιμίας του πανεπιστημιακού τίτλου σπουδών του κράτους-μέλους προελεύσεως, επειδή ένα μέρος των σπουδών έχει πραγματοποιηθεί στο κράτος-μέλος υποδοχής κατόπιν συμφωνίας δικαιοχρήσεως με ιδιωτικό εκπαιδευτικό οργανισμό, ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο κράτος αυτό ως εκπαιδευτικό οργανισμό, ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο κράτος αυτό ως εκπαιδευτικό ίδρυμα».

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-190/08)

(2008/C 171/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 28 Απριλίου 2008 — Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ κατά Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

(Υπόθεση C-186/08)

(2008/C 171/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Μαρία Καστρινάκη του Εμμανουήλ

Καθού: Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης ΑΧΕΠΑ

Προδικαστικό ερώτημα

«Έχουν οι αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. Α4/4112/247/1992 κοινή υπουργική απόφαση, ερμηνευομένων υπό το φως των άρθρων 39 παράγραφος 1, 40 παράγραφος 1, 43 47 παράγραφος 1, 49 και

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande και R. Troosters)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (!), ή, τουλάχιστον, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 304, σ. 12.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-191/08)

(2008/C 171/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού- Durande και A. Caeiros)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- επικουρικός, να αναγνωρίσει ότι, πάντως, η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ 2004, L 304, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas στις 14 Μαΐου 2008 — Inga Rinau

(Υπόθεση C-195/08)

(2008/C 171/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [Ανώτατο δικαστήριο της Λιθουανίας]

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Inga Rinau

Ανααιρεσίβλητος: Michael Rinau

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί ο κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού 2201/2003 (¹) ενδιαφερόμενος να ζητήσει την έκδοση αποφάσεως περί μη αναγνώρισεως δικαστικής αποφάσεως σε περίπτωση μη υποβολής αιτήσεως για την αναγνώριση της αποφάσεως αυτής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πώς πρέπει να εφαρμοστεί το εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεως για μη αναγνώριση της αποφάσεως την οποία του έχει υποβάλει το πρόσωπο κατά του οποίου είναι εκτελεστή η απόφαση, το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, κατά το οποίο «[...] ούτε το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ούτε το παιδί έχουν, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων»;
- 3) Πρέπει το εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει καταθέσει ο έχων τη γονική μέριμνα γονέας την αίτηση για μη αναγνώριση της αποφάσεως του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως, η οποία διατάσσει την επιστροφή του τέκνου το οποίο διαμένει μαζί του στο κράτος εκδόσεως, και η οποία συνοδεύεται από το πιστοποιητικό του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003, να ερευνήσει την εν λόγω αίτηση βάσει των διατάξεων του κεφαλαίου III, τμήματα 1 και 2, του κανονισμού 2201/2003, όπως προβλέπεται στο άρθρο 40, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;
- 4) Ποια είναι η σημασία της κατά το άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 2201/2003 προϋποθέσεως «υπό την επιφύλαξη του τμήματος 4»;
- 5) Συνάδει προς τους σκοπούς και τις διαδικασίες που καθιερώνει ο κανονισμός 2201/2003 η έκδοση αποφάσεως επιστροφής του τέκνου και η χορήγηση του πιστοποιητικού του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003 από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως, αφής στιγμής το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου κρατείται παρανόμως το τέκνο έχει εκδώσει απόφαση περί επιστροφής του στο κράτος προελεύσεως;